# Υπόθεση 150/87

## Nashua Corporation και λοιποί
## κατά
## Συμβουλίου και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Παραδεκτό »

Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1987 ..... 4421

Περίληψη της Διάταξης

*Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός του Συμβουλίου περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ — Προσφυγή κατά της Επιτροπής — Απαράδεκτο*
*(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 173· κανονισμοί 2176/84 και 535/87 του Συμβουλίου)*

Ενόψει των αρμοδιοτήτων που αναθέτει ο κανονισμός 2176/84 στην Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας που περατώνεται με την έκδοση από το Συμβούλιο κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, η προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση του τελευταίου αυτού κανονισμού δεν μπορεί να στρέφεται παρά μόνο κατά του Συμβουλίου, το οποίο και μόνο έχει την εξουσία λήψεως των σχετικών αποφάσεων.

## ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 11ης Νοεμβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 150/87,

1) **Nashua Corporation**, με έδρα τη Nashua, New Hampshire 03061, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

2) NV **Nashua Belgium SA**, με έδρα το Overijse στο Βέλγιο,

3) **Nashua Copycat Limited**, με έδρα το Berkshire στην Αγγλία,

4) **Nashua Copygraph GmbH**, με έδρα το Ανόβερο στη Γερμανία,

5) **Nashua Denmark A/S**, με έδρα το Glostrup στη Δανία,

6) **Nashua France SA**, με έδρα το Créteil στη Γαλλία,

7) **Nashua Nederland BV**, με έδρα το Hertogenbosch στις Κάτω Χώρες,

8) **Nashua International Limited**, με έδρα το Hamilton στις Βερμούδες,

9) **Nashua Reprographics SpA**, με έδρα το Μιλάνο στην Ιταλία, και

10) **Nashua España SA**, με έδρα τη Βαρκελώνη στην Ισπανία,

εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους Michael Hutchings και John Pheasant, του δικηγορικού γραφείου Lovell, White & King, avenue Louise 489, 1050 Bruxelles, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J. C. Wolter, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσες,

κατά

**Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενου από τον Hans-Jürgen Lambers, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας, και Erik H. Stein, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενους από τους δικηγόρους H.-J. Rabe και M. Schütte, του δικηγορικού γραφείου Schön & Pflüger, Αμβούργο και Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

και

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης από το νομικό σύμβουλό της John Temple Lang, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθών,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού ( ΕΟΚ ) 535/87 του Συμβουλίου της 23ης Φεβρουαρίου 1987 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, καταγωγής Ιαπωνίας,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, O. Due και J. C. Moitinho de Almeida, προέδρους τμήματος, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, K. Κακούρη, R. Joliet, T. F. O'Higgins και F. Schockweiler, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: P. Heim

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

**Διάταξη**

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Μαΐου 1987, η εταιρία Nashua άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 535/87 του Συμβουλίου της 23ης Φεβρουαρίου 1987 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, καταγωγής Ιαπωνίας, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα.

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Ιουλίου 1987 η Επιτροπή πρότεινε βάσει του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας ένσταση απαραδέκτου, με την οποία ζητεί από το Δικαστήριο να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη καθόσον την αφορά. Το καθού όργανο επικαλείται προς στήριξη του αιτήματός του τις Διατάξεις που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 8 Μαΐου 1985 στις υποθέσεις 256/84, Koyo Seiko (Συλλογή 1985, σ. 1351), και 260/84, Minebea.

3 Με το υπόμνημα που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Σεπτεμβρίου 1987, οι προσφεύγουσες ισχυρίστηκαν ότι η απόφαση της Επιτροπής να

απορρίψει την ανάληψη υποχρεώσεων εκ μέρους τους ήταν παράνομη και ότι ως άμεση συνέπεια της παράνομης πράξης της Επιτροπής καθίσταται άκυρος ο προαναφερθείς κανονισμός κατά το μέρος που αφορά τις προσφεύγουσες.

4 Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν στο Δικαστήριο ότι το ζήτημα της νομιμότητας της απόφασης της Επιτροπής να απορρίψει την ανάληψη υποχρεώσεων εκ μέρους της προσφεύγουσας εξετάζεται σε άλλη δίκη ενώπιον του Δικαστηρίου (υπόθεση 133/87, Nashua Corporation κατά Επιτροπής). Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεν έχει εκδοθεί οριστική απόφαση στην υπόθεση 133/87 πριν το Δικαστήριο διασκεφθεί επί της παρούσης υποθέσεως, θα έχει κεφαλαιώδη σημασία για την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση 150/87 το αν η απόρριψη από την Επιτροπή της αναλήψεως υποχρεώσεων εκ μέρους της προσφεύγουσας είναι νόμιμη ή παράνομη. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο δεν πρέπει να στερηθεί τη δυνατότητα να ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία από την Επιτροπή ή να θέσει ερωτήματα στον εκπρόσωπο της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

5 Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 91, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας, η διαδικασία επί της ενστάσεως συνεχίζεται προφορικά, αν δεν υπάρξει αντίθετη απόφαση του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν υπάρχει λόγος να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και αποφασίζει, σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 4, να αποφανθεί επί της ενστάσεως βάσει των γραπτών παρατηρήσεων.

6 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο ρόλος της Επιτροπής εντάσσεται στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του Συμβουλίου (Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 1985 στην υπόθεση 256/84, Koyo Seiko, Συλλογή 1985, σ. 1351, και Διάταξη του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 1986 στην υπόθεση 299/85, Tokyo Juki, Συλλογή 1986, σ. 2965).

7 Πράγματι, από τις διατάξεις του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1984 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1), στον οποίο στηρίχτηκε η έκδοση του επίδικου κανονισμού, προκύπτει ότι η Επιτροπή οφείλει να διεξάγει τους ελέγχους και να αποφασίζει βάσει των ελέγχων αυτών είτε να περατώσει τη διαδικασία ή αντίθετα να τη συνεχίσει εκδίδοντας προσωρινά μέτρα και προτείνοντας στο Συμβούλιο τη λήψη οριστικών μέτρων. Η εξουσία λήψεως αποφάσεων ανήκει εντούτοις στο Συμβούλιο, το οποίο μπορεί να μη λάβει απόφαση, εφόσον δεν συμφωνεί με την Επιτροπή, ή αντίθετα να λάβει απόφαση βάσει των προτάσεών της.

8 Κατά συνέπεια, η απόφαση με την οποία η Επιτροπή απορρίπτει την ανάληψη υποχρεώσεων εντάσσεται στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής και δεν έχει ως αναγκαία συνέπεια τη λήψη αποφάσεως από το Συμβούλιο βάσει των προτάσεων που θα του υποβάλει στη συνέχεια η Επιτροπή.

9 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση του κανονισμού 535/87 του Συμβουλίου είναι απαράδεκτη κατά το μέρος που στρέφεται κατά της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

**1) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή κατά το μέρος που στρέφεται κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.**

**2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή προκειμένου να προτείνει την ένσταση απαραδέκτου κατά το άρθρο 91 του κανονισμού διαδικασίας.**

Λουξεμβούργο, 11 Νοεμβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο προεδρεύων

G. Bosco

πρόεδρος τμήματος